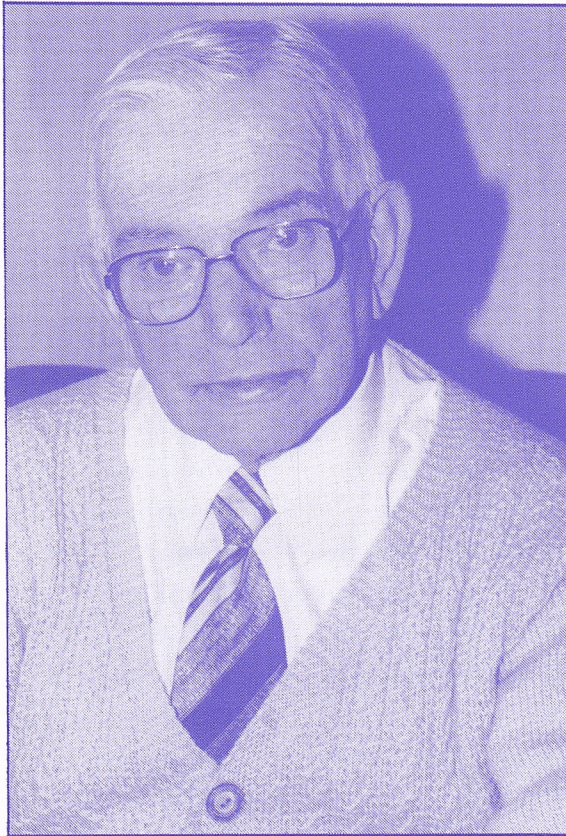

**Op Aswoensdag 8 maart 2000
overleed in ons huis van Helchteren
onze medebroeder**

Jan Geuens
salesiaan-priester van Don Bosco

GEUENS Jan

Hij was 91 jaar geworden.

Geboren te Eksel op 05 oktober 1908

Eerste professie Groot-Bijgaarden op 29 augustus 1927

Eeuwige professie te Sint-Denijs-Westrem

op 29 augustus 1930

Priesterwijding te Oud-Heverlee op 22 februari 1936

1926-1927	Groot-Bijgaarden	noviciaat
1927-1929	Groot-Bijgaarden	filosofie
1929-1932	Sint-Denijs-Westrem	leraar
1932-1936	Farnières en Oud-Heverlee	theologie
1936-1937	Sint-Denijs-Westrem	leraar
1937-1945	Sint-Denijs-Westrem	studieprefect
1945-1950	Hechtel	catechist
1950-1956	Sint-Denijs-Westrem	directeur
1956-1958	Hoboken	econoom
1958-1959	Helchteren	studieprefect
1959-1968	Helchteren	directeur
1968-1971	Halle	econoom
1971-1976	Halle	vicaris
1976-1989	Halle-Breedhout	op rust
1989-2000	Helchteren	op rust

Hij overleed te Helchteren op 8 maart 2000

HOMILIE

Geachte familie, beste medebroeders
en goede vrienden van mijnheer Geuens,

Zoals mijnheer Geuens de laatste jaren tussen ons stilletjes heeft geleefd, zo is hij op de door hem voorspelde Aswoensdag, onder het mooi gefluit van zijn geliefd kanarievogeltje, heel zachtjes naar de hemel gegaan. Hij heeft een uitstekende oude dag mogen beleven in onze gemeenschap te Helchteren, waar hij met veel liefde en toewijding verzorgd werd. Hij was zeer dankbaar - en wij met hem - voor de medische verzorging door zijn huisarts, de verpleegster, de mensen van de organisatie 'aanvullende thuiszorg', voor de engelachtige nabijheid van zijn nicht Treeske en voor de vele bezoeken en zorgen van zijn medebroeders en familieleden.

De lezingen van deze viering bieden een mooie typering van mijnheer Geunens. Hij heeft niet voor zichzelf geleefd, maar voor de Heer, aan Wie hij toebehoort. Vol toewijding heeft hij zich gegeven aan zijn familie en medebroeders en aan jongeren en gewone mensen in de geest van Don Bosco.

Heel zijn leven heeft Jan zorg gedragen voor kleinen en geringen. Zo droeg hij zorg voor de Heer, die zichzelf met zieken, vreemdelingen, naakten en hongerigen identificeert. Wat hij aan één van deze kwetsbare en vereenzaamde mensen heeft gedaan, heeft hij aan de Heer gedaan.

Dit geloof dat wij aan God toebehoren en de totale gave van zichzelf heeft Jan meegekregen van vader Jacobus en moeder Elisabeth Jamers in het grote gezin van 16 kinderen. Hij werd als 6de in de rij te Eksel geboren op 5 oktober 1908. Vader beheerde met de hulp van zijn oudste kinderen een kleine boerderij van 5 hectaren, terwijl moeder best de handen vol had met de jongsten en het huishouden.

Na het 6de leerjaar ging Jan naar de 6de Latijnse in Hechtel. Hij was het eerste kind van het gezin dat de kans kreeg om te studeren. Als misdienaar had hij een goed contact met de Ekselse pastoor Craenen. Door zijn bemiddeling is Jan de weg naar Don Bosco Hechtel ingeslagen. In Don Bosco Hechtel heerste een buitengewoon goede, echte salesiaanse geest. Het internaatsleven was gekleurd met veel zang en fanfaremuziek. De wandeling naar het Koersels kapelletje van O.-L.-Vrouw van de Staak was hem erg dierbaar. De salesianen leefden dag en nacht met de jongeren samen. Het kan daarom geen toeval zijn dat alle zeven leerlingen van de Poësis naar het noviciaat gingen. Op 15 juni 1926 deed Jan in het Frans zijn aanvraag om toegelaten te worden tot het noviciaat bij Don Bosco. Ik laat u zijn brief horen in vertaling:

'Mijnheer de directeur,

Na lang te hebben nagedacht en vaak gebeden te hebben tot de Heilige Maagd, vraag ik u toegelaten te worden tot de Salesiaanse Congregatie.

Nu de vijf jaren als leerling bij Don Bosco achter de rug zijn, verlang ik, met uw goedvinden, binnen te treden in het noviciaat teneinde later, als salesiaan-priester, mezelf en de anderen te kunnen heiligen.

Ik plaats mijn religieus leven onder de bescherming van Maria Hulp en van Don Bosco, opdat zij, na mij deze grote gunst te hebben verleend, mij zou helpen om een echte religieus te zijn, naar het hart van Don Bosco'.

Overtuigd van zijn religieuze, salesiaanse roeping, zette Jan op 19 augustus 1926 de stap naar het noviciaat samen met 11 andere novicen onder leiding van zijn novicemeester, Don Montagnini, die Don Bosco nog persoonlijk gekend had en die een diepe indruk bij Jan heeft nagelaten, omdat hij de salesiaanse geest uitstraalde.

Na het noviciaat begon Jan met de filosofiestudies te Groot-Bijgaarden en verhuisde in januari 1928 naar Farnières. Na anderhalf jaar al werd hij benoemd in Sint-Denijs-Westrem, waar hij een overleden medebroeder verving en tevens zijn 2de jaar filosofie beëindigde. Tijdens zijn triënnat, eveneens te Gent, mocht hij als piepjonge salesiaan Latijn, Grieks en Godsdienst geven in het 4de jaar Latijn-Griekse in combinatie met het internaatswerk.

Voor zijn theologische studies ging Jan terug naar Farnières. In de winter van het 4de jaar verhuisden de theologiestudenten naar Oud-Heverlee. Daar werd hij met 7 andere theologanten tot priester gewijd op 2 februari 1936. Zij waren de eerste wijdelingen in het pas gebouwde studiehuis van theologie te Oud-Heverlee.

Na zijn wijding werd mijnheer Geuens opnieuw in Sint-Denijs-Westrem benoemd tot leraar Latijn in de Poësis en de Retorica. Na 1 jaar werd hij reeds studieprefect. Vanaf september 1940 verhuisde hij met de humaniora van Sint-Denijs-Westrem naar Groot-Bijgaarden, omdat de schoolgebouwen in Gent bezet werden door de Duitsers. Volgens een oud-leerling uit die tijd had Jan als leraar Latijn een gezapige manier van lesgeven, af en toe gekruid met droge mopjes. Aan alle leerlingen gaf hij zangles en hij had daarnaast nog een koor met de betere zangers. Hij was altijd op de speelplaats en was de rechterhand van de toenmalige directeur, Jozef Dillen.

Op het einde van de oorlog in 1945 werd hij als catechist benoemd in Hechtel. Vanuit het Duinenhuis gaf hij ook Godsdienst in het Atheneum te Leopoldsborg, waar hij een fijne relatie had met zijn leerlingen, zijn collega-leerkrachten en met de liberaal gezinde directeur van de school.

In 1950 werd Jan opnieuw benoemd in Sint-Denijs-Westrem als directeur van het college en de technische school.

Een medebroeder - oud-leerling van hem uit die tijd - getuigt:

'Mijnheer Geuens was graag bij jonge mensen. Hij probeerde goed te luisteren, kon leerlingen oproepen iets te doen en wist hen met kleine attenties aan te moedigen. Hij bevorderde muziek en zang, stimuleerde de zangkoren. Jan Geuens was een goed organisator. Hij ijverde voor verzorgde eucharistische diensten met veel misdienaars en zang. Soms bleven er in het kerkship bijna geen jongens meer over, omdat iedereen in het koor iets te doen had'.

Mijnheer Geuens heeft zowel in Sint-Denijs-Westrem als in Helchteren, waar hij van 1959 tot 1967 directeur was, veel gebouwd. Een medebroeder uit ons huis van Helchteren vertelt: *'Tijdens het directeurschap van Jan werd er heel wat gebouwd. Ze moesten bouwen in triestige omstandigheden. Er was geen geld, ze konden de aannemer niet betalen en soms legde die het werk stil. Jan was rustig, kon zwijgen en moest vaak veel verkroppen. Helchteren hebben wij samen uitgebouwd tot een mooi huis met ruime zalen en ateliers'.*

Ondanks de vele materiële en financiële zorgen heeft mijnheer Geuens het nauwe contact met zijn medebroeders, familie, jongeren, leerkrachten en burens nooit verloren. Ze zagen hem heel graag. Ook later heeft hij zich vanaf 1968 tot 1971 als econoom en vicaris in ons huis te Halle zeer verdienstelijk gemaakt en dat was daarna niet anders tijdens zijn zogenaamde rustperiode te Breedhout.

Sedert 1989 is Jan teruggekeerd naar zijn geliefd Helchteren. Als bejaarde medebroeder viel hij op door zijn eenvoud en harte-lijkheid, door zijn moed en hoop, door zijn trouw en stiptheid, door zijn dienstbaarheid en zin voor humor, door zijn vroom voorgaan in de eucharistie en zijn treffende preekjes. Jan was een man van gebed.

Jan had een bijzonder sterke band met zijn familie. Hij leefde in- tens mee met het lief en leed van zijn broers en zussen, en van zijn vele neven en nichten die zelf ook veel van hun 'Heernonk' hielden. Hij bracht veel aangename en deugddoende bezoeken aan zijn familie bij feestelijke en andere gelegenheden. Zelf ge- noot hij ook van de bezoeken van zijn familie, van medebroeders, van leerkrachten, oud-leerkrachten van de school en van bureu. Jan was een salesiaan naar het hart van Don Bosco, een man om van te houden.

*Goeie medebroeder Jan, Heernonk, mijnheer Geuens,
wij geven je uit handen en vertrouwen je toe
aan de liefde van onze God,
die je een heel leven trouw bent geweest.
In ons hart is stil verdriet om je heengaan,
maar evenzeer dank om het geschenk van je leven in je familie
en in onze congregatie.
Je leven heeft rijke vruchten voortgebracht.
Spreek jij nu voor ons ten beste.
Dat de Goede Meester van de oogst arbeiders roepe
om te werken in zijn wijngaard, want de oogst is groot
en arbeiders zijn er weinig.
Blijf ons allen over de dood liefdevol nabij.
Maria Hulp der Christenen en Don Bosco
zullen je begeleiden naar onze barmhartige God,
bij wie je voorgoed mag thuiskomen.*

Piet Palmans
Provinciaal

Helchteren, 14 maart 2000

